

# 2

## Η ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ

Μια φορά μου είπε: «Ράνι Μάα, το ότι έχεις τη Χάρη Μου οφείλεται στο ότι έχεις ζήσει με αυτό τον τρόπο!» Μπορεί βέβαια η ζωή μου να μην είναι τέλεια. Το ότι έχει έρθει κανείς σ' αυτό το μονοπάτι με τον Μπάμπα, δεν σημαίνει ότι θα γίνει τέλειος σε μια νύκτα! Ως ανθρώπινα πλάσματα έχουμε πολλές ατέλειες, πολλά ελαττώματα, που πρέπει να ξεπεράσουμε.

Γιατί η πνευματική ζωή είναι τελείως διαφορετική από αυτήν που έχουμε συνηθίσει. Πρέπει ολόκληρη η ζωή μας να αναδιοργανωθεί. Πρόκειται για ένα μεγάλο κατόρθωμα. Οισκέψεις, τα λόγια και οι πράξεις μας, τα πάντα πρέπει να έχουν σαν βάση την πνευματικότητα. Κι αυτό δεν είναι καθόλου εύκολο, καθώς έχουμε δημιουργήσει πολλές συνήθειες όχι σε μια γέννηση, αλλά κατά τη διάρκεια πολλών γεννήσεων —σκεφτόμαστε με κάποιον τρόπο, μιλάμε με κάποιον άλλον! Για πολλές ζωές έχουμε ζήσει ως ανθρώπινα πλάσματα, και τώρα, ξαφνικά, πρέπει να ζήσουμε μια Θεϊκή Ζωή!

### Τι σημαίνει να ζεις μια Πνευματική Ζωή

Τι είναι η πνευματική ζωή; Είναι μια θεϊκή ζωή κατά τη διάρκεια της οποίας συνδέσαι με την Πηγή την κάθε σου στιγμή! Κι αυτό σημαίνει να σκέφτεσαι, να μιλάς και να λειτουργείς από το επίπεδο του Θείου! Αυτό είναι που μας

είπε ο Μπάμπα! *«Πρέπει να δοκιμάσετε την Πανταχού Παρουσία Μου.»* Επί πλέον είπε: *«Έχετε κερδίσει την Χάρη Μου επειδή εργαστήκατε με τον εαυτό σας. Μα όχι ότι έχετε ολοκληρωθεί. Αρχίσατε την εκπαίδευση του εαυτού σας, πρέπει, όμως, να περάσετε μια δύσκολη εξέταση, πρέπει να κάνετε το διδακτορικό σας.»* Και αυτό μπορεί για μένα να πάρει πολλές γεννήσεις! Ακόμα κι αν έχω φτάσει μόνο μέχρι το 10, τουλάχιστον έχω διανύσει από το 1 μέχρι το 10! Γι' αυτό και ο Μπάμπα μας είπε: *«Να βλέπετε μόνο το αμέσως επόμενο βήμα! Γιατί αγωνιάτε να μάθετε το "μέχρι πού θα φτάσω σε τούτη τη γέννηση;" Αυτό είναι λάθος!»* Σε προσωπικό επίπεδο μας είπε: *«Μην κοιτάτε πολύ μπροστά! Μόνο το αμέσως επόμενο βήμα να βλέπετε!»*

Για παράδειγμα, πείτε ότι είμαι οξύθυμη ή ότι είμαι άπληστη ή ότι δεν είμαι φιλική ή ότι είμαι πολύ εγωίστρια. Τα μειονεκτήματα των άλλων πιθανόν να διαφέρουν από τα δικά μου, μπορεί να είναι οτιδήποτε. Αλλά το κυριότερο που θέλει ο Μπάμπα είναι να είμαστε ανιδιοτελείς. Είπε: *«Αυτό θα πρέπει να γίνει η προτεραιότητά σας. Πρέπει πάντα να βάζετε πρώτα τους άλλους. Να ξεχνάτε τον εαυτό σας. Αυτή είναι η τελική Συνειδητοποίηση!»*

Ποιο είναι το τελικό στάδιο στην Αυτοπραγμάτωση; Το να ξεχάσετε τον εαυτό σας! Αυτό όμως που κάνουμε εμείς είναι το να θέλουμε εκείνο ή το άλλο μόνο για μας, για τούτο το σώμα! Αυτό απαγορεύεται στο πνευματικό μονοπάτι. Πρέπει να ξεχάσετε τον εαυτό σας. Αλλά πρώτα πρέπει να δείτε τον Θεό μέσα σας. Πρέπει να πειστείτε ότι κατοικεί μέσα σας. Δεν μπορείτε ξαφνικά να δείτε στους άλλους τον Θεό. Πρέπει πρώτα να δείτε τον Θεό στον Διδάσκαλό σας και δεύτερον να τον δείτε ως τον Ένοικο μέσα σας!

## Δοκιμάζοντας τον Κύριο

Ο Σουάμι είπε: «*Εμπρός, δοκιμάστε Με!*» Κι έτσι έθεσα τον Σουάμι σε δοκιμασία! Ο σύζυγός μου ήταν γιατρός κι όποτε κάποιος από την οικογένεια αρρώσταινε, μπορούσα να καλέσω κάποιον γιατρό όποια ώρα ήθελα. Κάποτε ο άντρας μου είχε πάει σε περιοδεία —έπρεπε να κάνει το γύρο της Πολιτείας Μάντγια Πραντές. Και τότε ο γιος μου αρρώστησε βαριά, είχε υψηλό πυρετό επί 5 συνεχόμενες μέρες! Ο γιατρός που τον είδε είπε στην αρχή ότι ήταν ελονοσία, στη συνέχεια όμως, μίλησε για γρίπη. Αδυνατούσε, όμως, να βρει την ακριβή αιτία. Προχωρήσαμε λοιπόν σε κάποια θεραπεία, ο γιος μου όμως δεν ανταποκρίνονταν σε κανένα φάρμακο!

Την 4<sup>η</sup> ημέρα, ο γιατρός μου είπε: «Παρόλο που του έδωσα θεραπεία και για ελονοσία και για γρίπη δεν ανταποκρίθηκε. Στη συνέχεια του έδωσα φάρμακο για δάγκειο πυρετό χωρίς αποτέλεσμα. Του αλλάζω συνεχώς τα φάρμακα, μα εκείνος δεν ανταποκρίνεται στις θεραπείες, δεν τον πιάνει κανένα φάρμακο. Γι' αυτό και υποψιάζομαι ότι πρόκειται για τύφο.»

Για να αποδειχθεί ότι πρόκειται για τύφο, πρέπει να γίνουν αιματολογικές εξετάσεις. Έτσι είπε: «Αύριο το απόγευμα θα έρθω και θα του πάρω αίμα, και εφόσον αποδειχθεί ότι πρόκειται για τύφο θα προχωρήσω στην θεραπεία του.»

Ο γιος μου ήταν 5-6 ετών και ο πυρετός του δεν έπεφτε με τίποτα! Άρχισε να παραληρεί! Ο εγκέφαλος βρίσκονταν σε πλήρη σύγχυση. Αδυνατούσε να αναγνωρίσει τους ανθρώπους. Δεν ήξερε τι συνέβαινε. Έλεγε ένα σωρό ασυναρτησίες! Δεν αναγνώριζε ότι ήμουν η μητέρα του, απλά με κοιτούσε και έτρεχε εδώ κι εκεί λέγοντας

ασυναρτησίες. Δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί μιλούσε έτσι! Δεν ήξερα. Σκέφτηκα ότι ίσως να πρόκειται για κάποιον εγκεφαλικό πυρετό ή κάτι παρόμοιο. Προσπάθησα να τον βάλω στο κρεβάτι, εκείνος, όμως, ήθελε να τρέχει! Ανησυχούσα πολύ και αναρωτιόμουν τι του είχε συμβεί!

Και τότε ήρθε η σκέψη του Μπάμπα στο νου μου: *«Σου είπα να υποβάλεις σε δοκιμασία την Πανταχού Παρουσία Μου! Τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή για το τεστ! Πήγαινε και προσευχήσου σ' Εμένα!»* Όχι ότι άκουσα τη φωνή Του ή κάτι τέτοιο. Απλά ήρθε στο νου μου. Είπα στην υπηρέτρια να τον προσέχει, γιατί εγώ θα πήγαινα να προσευχηθώ, και αμέσως μετά θα επέστρεφα.

Έτσι πήγα στο ιερό μου —ήταν 9 η ώρα— και μίλησα στον Σουάμι: «Σουάμι, είπες να δοκιμάσω την Πανταχού Παρουσία Σου. Σήμερα χρειάζομαι την Πανταχού Παρουσία Σου, επειδή το παιδί αυτό συμπεριφέρεται τόσο παράξενα! Δεν καταλαβαίνω καν τι συμβαίνει! Θέλω την βοήθειά Σου!

»Σε παρακαλώ, έλα και κάνε κάτι! Αν πράγματι με ακούς και θέλεις να τον σώσεις, θα πρέπει να εκπληρώσεις τους όρους μου! Ο πρώτος είναι ότι όταν πάω να τον δω τώρα, θα πρέπει να κοιμάται. Να μην τρέχει και να λέει όλα αυτά τα παράξενα! Τότε θα ξέρω ότι είσαι Πανταχού Παρών.

»Ο δεύτερος είναι ο εξής: Όταν σηκωθώ το πρωί και του βάλω θερμομόμετρο, η θερμοκρασία του θα πρέπει να έχει έρθει στα κανονικά της, θα πρέπει να είναι στους 36,4°C. Δεν θα δεχθώ ούτε τους 37° C ! Μάλιστα, το απόγευμα που συνήθως η θερμοκρασία αυξάνει, θα πρέπει να εξακολουθεί να είναι 36,4. Θα πρέπει να είναι απολύτως φυσιολογικός από κάθε άποψη! Και τότε θα πιστέψω ότι τον βοήθησες.»